

DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od
9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie 2 zł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem):
cała strona—40 zł., $\frac{1}{2}$ strony—20 zł. $\frac{1}{4}$ stro-
ny—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz pe-
titowy dwuszpaltowy lub jegomiejscie 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do
Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 25 groszy.

Nr. 4. (177)

Lublin, dnia 6-go Marca 1926 roku.

Rok VI.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 8 lutego 1926 r. uchwalono:

1. Przedstawione przez Komisję Administracyjną teatru miejskiego, w związku z pismem Komisji Finansowo-Budżetowej z dn. 14 stycznia r. b., zestawienie dochodów i wydatków teatru miejskiego za czas od 1 września do 31 grudnia 1925 r., wykazujące niedobór w wysokości 46835 zł. 6 gr., akceptować i niedobór ten wstawić do budżetu nadzwyczajnego m. Lublina. Również uchwała Magistrat budżet teatru miejskiego na okres od 1 stycznia do 30 czerwca 1926 r., z przewidywanym niedoborem w sumie 47.796 zł. 12 gr. zatwierdzić, zalecając Komisji przeprowadzenie oszczędności w kierunku zmniejszenia deficytu teatru za czas od 1 stycznia do końca sezonu r. b. do 10.000 zł. przez następujące zmiany: powiększenie wpływów przez podwyżkę cen biletów o 18.000 zł. i obniżenie wydatków personalnych: zespołu artystycznego o 10% = 11.000 zł.,

technicznego o 1.500 zł., administracyjnego o 1.200 zł. i przez skasowanie orkiestry o 6000 zł. Uchwałę przedłożyć Radzie Miejskiej do zatwierdzenia.

2. 50% dochodu brutto, jaki osiągnięty będzie z przedstawienia w teatrze miejskim w dniu 9/II r. b., przeznaczyć na „Dzień Aktora Polskiego“.

3. Powołać komisję do spraw budowy inwestycji miejskich przez firmę „Ulen et Co“ i delegować do niej z ramienia Magistratu p. p. Ławników Czarneckiego, Kantora i Ślaskiego.

Komisja pozostaje pod przewodnictwem Prezydenta lub jego zastępcy i w skład jej wchodzi z głosem decydującym doradca techniczny budowy.

4. Uzupełnić skład komisji do spraw elektryfikacji miasta przez powołanie do niej p. Abrama Moszka Kantora, ławnika Magistratu.

Jako doradców prawnych zaprosić pp. mecenasów Wyszyńskiego i Zarębę.

Posiedzenie 12 lutego 1926 r. uchwalono:

1. Zatwierdzić plany na remont lokali sklepowych na parterze domu Stanisławy Kosiorkiewicz, przy ul. róg Koziej a Placu Łokietka Nr. 2, przez rozszerzenie otworów sklepowych i osa-

dzenie nowych futryn dla wystaw sklepowych, oraz postawienie przedziałowych ścianek.

2. Zatwierdzić plany na przebudowę otworów sklepowych, okiennego i drzwiowego, w domu przy ul. Krakowskie Przedmieście Nr. 7, należących do Bractwa Św. Trójcy.

3. Zatwierdzić plany na budowę sklepu oraz frontowego ogrodzenia w posesji Erazma Zienteckiego, przy ul. Spokojnej Nr. 5, pod warunkiem jednoczesnego pobudowania sklepu, bramy wjazdowej i parkanu.

4. Zatwierdzić plany na budowę domu mieszkalnego parterowego, murowanego, oraz budynku gospodarczego na parceli Jana Wosia, na Kośminku Nr. 21, pod warunkiem, że usytuowanie budynku będzie przemienione jak na planie poprawiono, a to ze względu na całość parcelacji i zabudowy dzielnicy.

5. W związku z koniecznością poszerzenia ulicy Nowej, przedsięwziąć kroki celem nabycia względnie wyłączenia posesji Nr. pol. 126 hip. 83, stanowiącej własność Moszka Zyngiera.

Posiedzenie 23 lutego, uchwalono:

1. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego, z budynkiem gospodarczym w posesji Zygmunta Spiny, przy ul. Dolnej 39, z warunkiem urządzenia dojazdu i osztachetowania frontu.

2. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego, parterowego, z budynkiem gospodarczym i ustępami, na działce Nr. 44, z rozparcelowanej części folwarku Bronowice cz. 89 (Kośminek), własność Jakóba i Franciszki Załogów, z warunkiem zastosowania się przy budowie do ustalonych linii regulacyjnych ulic nowopowstających.

3. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego na parceli Nr. 43 Feliksa Rułki, na Kośminku.

4. Zatwierdzić plany na budowę domu jednopiętrowego murowanego, z budynkiem gospodarczym, na posesji działki Nr. 176 i 177 Stefana Kmiecica, rozparcelowanej z części folwarku Bro-

nowice, z warunkiem, że przy budowie należy ściśle zastosować się do wyznaczonej linii regulacyjnej ulicy nowopowstającej, zaś poziom podłogi parteru, ze względu na teren przyrzeczny, oznaczony zostanie na miejscu przez Wydział Budownictwa.

5. Do opracowania planu ewentualnych robót budowlanych w nadchodzącym sezonie budowlanym, z kredytów nadzwyczajnych, o ile takowe będą uzyskane, powołać komisję w składzie pp. Dylewskiego, Czarneckiego i Kantora, przy współdziale Wydziału Budownictwa. Termin do 4 marca 1926 r.

6. Zapłatę zaległych czynszów od straganiarzy rozłożyć na drobne raty, z tym warunkiem, że do dnia 31 marca 1926 r. wszystkie zaległości mają być uregulowane i z warunkien doliczenia każdemu po $1\frac{1}{2}\%$ miesięcznie.

7. Wnieść rekurs do Ministerstwa Reform Rolnych na decyzje Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie, w sprawie parcelacji majątku państwowego Dziesiąta, z dn. 31/XII 1925 roku. Opracowanie rekursu polecić Wydziałowi Gospodarczemu we właściwym terminie.

8. Komisję Administracyjną teatru miejskiego uzupełnić powołaniem do niej Ławnika Wydziału Finansowego p. Ślaskiego. Komisji tej co do dalszego prowadzenia teatru pozostawić wolną rękę.

9. Od wszelkich zaległych podatków, opłat i należności miejskich. pobierać od dnia 1 kwietnia 1926 r. odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie i uchwałą powyższą zakomunikować Radzie Miejskiej.

Z obrad Rady Miejskiej.

posiedzenie z dn. 4 lutego 1926 roku.

I. „Rada Miejska uchwala:

Zważywszy, że brak jakichkolwiek przepisów sanitarnych, któreby regulowały kwestję zakładania i utrzymywania cukierń, kawiarni, mleczarni i herbaciarni w mieście, nadzwyczaj ujemnie odbija się na stanie sanitarnym tych

zakładów i utrudnia akcję miasta w kierunku polepszenia ich stanu sanitarnego—Rada Miejska uchwała załączone obok przepisy sanitarne w przedmiocie urządzenia i utrzymania na terenie miasta Lublina cukierń, kawiarni, mleczarni i herbaciarni.

Przepisy sanitarne w przedmiocie urządzenia i utrzymywania na terenie miasta Lublina cukierń, kawiarni, mleczarni i herbaciarni.

§ 1.

Cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie mogą być otwierane w mieście Lublinie za zezwoleniem Magistratu na podstawie opinii Komisji Sanitarnej.

§ 2.

Cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie są to zakłady, w których spożywa się na miejscu wyroby cukiernicze, mleko, śmietankę, czekoladę, kawę, herbatę i inne produkty spożywcze oraz napoje chłodzące z wyjątkiem napoi wysokowych, z prawem sprzedaży tych artykułów na miasto.

§ 3.

Lokale, przeznaczone na cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie, winny się mieścić w posesjach, utrzymywanych czysto, winny być suche, widne, z oświetleniem dziennem w stosunku $\frac{1}{5}$ do $\frac{1}{6}$, posiadać należytą wentylację i ogrzewanie oraz składać się najmniej z 2 ubikacji; jednej dla sprzedaży i spożycia i drugiej do przygotowywania podawanych potraw. Ściany w zakładach tych winny być pomalowane olejno na wysokości 1,5 metr. od podłogi.

Zakłady tego rodzaju nie mogą się mieścić w suterrenach.

W dzielnicach, objętych siecią wodociągową, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie winne być urządzone jedynie w domach i lokalach, posiadających urządzenia wodociągowe.

§ 4.

Urządzenia cukierń, mleczarni, kawiarni i herbaciarni winno być utrzymywane starannie i we wzorowej czystości. Stoły bufetowe mają być wyłożone warstwą kompozycji nie przepuszczającej wilgoci, wierzchy zaś stoli-

ków, o ile nie są zaopatrzone takim samym materiałem, mają być lakierowane na biało. We wszystkich pomieszczeniach winna być odpowiednia ilość spluwaczek wodnych, opróżnianych i mytych codziennie.

§ 5.

Cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie pod żadnym pozorem nie mogą łączyć się z mieszkaniem prywatnym, ani służyć za mieszkanie tak dla osób utrzymujących je, jak i dla służby.

§ 6.

Cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie winny być zaopatrzone w odpowiednią ilość zastawy stołowej, nakryć, bielizny stołowej i kuchennej w należytych gatunku i stanie. Naczynia mają być z materiału nieszkodliwego dla zdrowia spożywców i utrzymywane stale we wzorowym porządku i czystości.

§ 7.

Ciastka, wyroby cukiernicze i t. p., znajdujące się na bufetach, mają być zabezpieczone od kurzu, much i dotykania przez umieszczenie w odpowiednich gablotkach. Sprzedawanych artykułów nie wolno zawijać w papier drukowany, zapisany i wogule już używany.

§ 8.

Do przyrządzania lodów, mazagraanu, kruszonu i innych napojów chłodzących winien być używany tylko lód sztuczny do użytku wewnętrznego.

§ 9.

Służba zatrudniona w piekarniach i kuchniach cukierń, kawiarni, mleczarni i herbaciarni podczas pracy winna być ubrana w białe kurtki lub bluzy, zupełnie czyste i dające się z łatwością prać. Wierzchnia ich odzież powinna być przechowywana w specjalnych szafach. Osoby, cierpiące na choroby zakaźne lub skórne pod żadnym pozorem nie mogą być zatrudnione w zakładach. Obsługa przy gościach powinna być ubrana czysto.

§ 10.

O ile przy cukierniach, kawiarniach, mleczarniach i herbaciarniach są piekarnie, to takowe winny być urządzone i utrzymywane stosownie do prze-

pisów Rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 26 lutego 1921 r. (Dz. Ustaw Nr. 26—1921 r.)

§ 11.

Wszystkie nowootwierane cukiernie, kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie muszą bezwzględnie odpowiadać niniejszym przepisom, zaś istniejące już zakłady powinny być w ciągu 2 lat od dnia ogłoszenia niniejszych przepisów dostosowane do powyższych wymagań, w przeciwnym razie ulegną zamknięciu aż do czasu doprowadzenia do odpowiedniego stanu.

§ 12.

Niniejsze przepisy winny być umieszczone w każdym zakładzie w miejscu widocznym.

§ 13.

Winni przekroczeń niniejszych przepisów będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 25 Ustawy z dnia 25 lipca 1919 roku o zwalczaniu chorób zakaźnych, oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dzien. Praw Nr. 67—1919 r.), o ile czyn karygodny nie podlega karze surowszej w myśl ogólnych przepisów karnych.

§ 14.

Przepisy niniejsze wydane na podstawie art. 11 Dekretu o Samorządzie Miejskim (Dz. Praw Państw. Nr. 13—1919 r.), i na podstawie zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 63—1919 r.) wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Zarządu Miasta Lublina“.

II. „Rada Miejska uchwała anulować uchwałę swoją z dnia 30 kwietnia 1925 roku w sprawie zakupienia akcji II-ej emisji Towarzystwa Aproprowizacji Miast Polskich, akcji tych nie subskrybować i wstawioną na ten cel sumę do budżetu nadzwyczajnego na rok 1925 złotych 11.512 gr. 50 skreślić“.

III. Wobec przeżywanego obecnie zastoju w przemyśle i handlu Rada Miejska uchwała:

1) Zwalniać bezrobotnych, rzemieślników, pozbawionych pracy i właścicieli warsztatów nieczynnych z urzędu, bezpotrzeby wnoszenia podań od miejskiego podatku od lokali za 1925 rok, za odnośny kwartał, w którym chociażby przez jeden miesiąc pozostawali bez

pracy i byli zarejestrowani w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, oraz

2) tych, którzy złożą dowód, że jakkolwiek przez pewną ilość dni w miesiącu mają zatrudnienie, jednak że zarobki ich nie przekraczały 80 zł. miesięcznie.

3) bezrobotnym obecnie prolonguje się podatek od lokali za kwartały poprzednie do dnia 1 czerwca r. b“.

IV. „Rada Miejska uchwała umorzyć zaległy podatek od widowisk, należny od zarządu kino-teatru „Zachęta“ za rok 1924 . . . zł. 3.421 gr. 90
 „ „ 1925 . . . „ 865 „ 78
 R a z e m . . . Zł. 4.287 gr. 68.

Sprawozdanie

z działalności Wydziału Opieki Społecznej
 Magistratu m. Lublina za rok 1924.

(Dokończenie).

c) Zakład wychowawczy dla dzieci od lat 7 do 6 p. n. „Osada Dziecięca“.

Przebywają w tym zakładzie dzieci w wieku szkolnym, są to przeważnie sieroty, względnie dzieci ubogich mieszkańców miasta i gmin wiejskich. Na czele zakładu stoi kierowniczka, która przy pomocy 3 wychowawczyń sprawuje opiekę wychowawczą nad młodzieżą. Większa część wychowanków uczęszcza do szkół powszechnych, zdolniejsi do szkół średnich i zawodowych.

Przy zakładzie istnieje szkoła powszechna w zakresie 2 klas dla najmłodszych wychowanków i wychowanic. Zakład ten jak i poprzedni jest typu koedukacyjnego.

Zakład obliczony na 115 dzieci. W roku 1924 przyjęto 25 dzieci, wypisano — 25,0% śmiertelności — 0. Stan na dzień 1 stycznia 1925 roku wyniósł 119. Przeciętny koszt utrzymania zł. 0,85.

Z ogólnej liczby 119 wychowanków — 95 uczęszcza do szkół powszechnych, 6 — do średnich zakładów naukowych i 4 do seminarjum nauczycielskiego. 7 pracuje w warsztacie szewskim i

krawieckim, które to warsztaty są zorganizowane i prowadzone przez wykwalifikowany personel, 7—przebywa w szpitalu, w zakładzie leczniczym w Krępcu i w Instytucie Głuchoniemych w Warszawie. Wychowankowie naogół uczą się dobrze, wypadki pozostawiania na drugi rok w tej samej klasie zdarzają się rzadko.

We wrześniu zanotowano w zakładzie 9 wypadków grypy, śmiertelnych wypadków nie było przez cały rok, do szpitala skierowano ośmioro dzieci (dwa wypadki z rozlanym zapaleniem oskrzeli, jeden z zapaleniem wysiękowym opłucnej, jeden z tyfusem brzuszny, jeden z gruźlicą stawu biodrowego, jeden z reumatyzmem chronicznym, dwa z powiększeniem gruczołów przyoskrzelnych).

Z zakładów w Krępcu korzystało siedmioro dzieci (gruźlica płuc i gruczołów).

Prócz zakładów opiekuńczych dla dzieci i młodzieży utrzymuje Wydział Opieki Społecznej Magistratu Przytułek dla Staruszek pod wezw. Ś-go Duchą, w którym przebywa przeciętnie 32 pensjonariuszek.

Stan na dzień 1 stycznia 1925 roku: 28 pensjonariuszek. W okresie sprawozdawczym przyjęto do zakładu 6, wypisano—0, zmarło —5. ‰ śmiertelności wyniósł—17‰. Przeciętny koszt utrzymania zł. 0,52.

II. Opieka półotwarta.

Wydział Opieki Społecznej Magistratu utrzymuje 6 miejskich ochron przychodnich w różnych punktach miasta. Ochrony te cieszą się wielką popularnością wśród ludności zwłaszcza uboższej i frekwencja wzrasta tak dalece, iż Wydział stoi przed koniecznością niezwłocznego uruchomienia jeszcze 4 ochron przychodnich w dzielnicach robotniczych.

Pracę wychowawczą na terenie ochron prowadzą wykwalifikowane wychowawczynie pod kierunkiem instruktorki ochron.

Przy każdej ochronie istnieje koło rodziców, które współdziała z kierow-

niczką ochrony w sprawach wspomagania dzieci niezamożnych.

Stan na dzień 1 stycznia 1925 r. wyniósł 295 dzieci, w ciągu roku przyjęto do ochron 283 dzieci, wypisano 242, zmarło — 2, ‰ śmiertelności 1,06‰. Nadzór lekarski i sanitarny sprawuje lekarz Wydziału. W przerwach zajęć w przedszkolu dzieci otrzymują posiłek. Przeciętny koszt utrzymania dziecka zł. 0,46.

Procent zachorowań wśród dzieci na terenie ochron jest znacznie większy niż w miejskich zakładach zamkniętych. Przyczyna tego zjawiska tkwi w tem, że ochrony z racji swej organizacji będąc zakładami przychodnimi nie są w stanie rozciągnąć całkowitej opieki nad dziećmi, spełniając ją tylko w czasie pobytu dziecka w ochronie.

Dzieci te pochodzące z rodzin przeważnie robotniczych przebywają w domu w złych warunkach higieniczno-lekarskich; mieszkają w suterrenach, gdzie nieraz dwie a nawet i więcej rodzin zamieszkuje jedną ubikację; są źle odżywiane, a co zatem idzie bardziej podatne do wszelkiego rodzaju zachorowań, nie mając tej odporności, jaką posiadają dzieci zamożniejszych rodziców.

Ogółem w okresie sprawozdawczym zanotowano zachorowań 98, w tem zapalenie oskrzeli—1, zapalenie oczu—10, przeziębienie—45, koklusz—10, odra—10, ospa wietrzna—3, świnka—4, ogień—1, zapalenie płuc—1, angina—8, szkarlatyna 5.

W bezpośredniej administracji Wydziału pozostaje Zakład Sierot Wojennych subsydjowany przez Skarb Państwa. Miejsc etatowych 120, stan na dzień 1 stycznia 1925 roku—129, przyjęto—7, wypisano—9, zmarło—2. Do zakładu przyjmowane są dziewczęta-sieroty po poległych żołnierzach w wieku od 7 do 17 lat.

Opiekę wychowawczą w zakładzie sprawują Siostry służebniczki. Z ogólnej liczby 129 wychowanców uczęszczało w okresie sprawozdawczym do szkoły powszechnej—107, do seminarjum nauczycielskiego—2, do szkoły zawo-

dowej—3, na kursa ochroniarskie—2, pobierało naukę przedszkolną w zakładzie—2. Kalek i ułomnych przebywało w zakładzie—3, w tem 1 głuchoniema, 1 kaleka, 1 o nadwężonym wzroku, 10 wychowanek przebywało w sanatorjum na kuracji.

W godzinach wolnych od nauki szkolnej dziewczęta pod kierunkiem siostr uczą się praktycznie czynności gospodarczych jak: gotowanie i przyrządzanie potraw, pranie bielizny, prasowanie, porządkowanie i t. p. Poza tem wychowawice mniej obciążone nauką uczą się w zakładzie szycia kroju, haftu i robót trykotarskich. Zdrowotność w zakładzie przedstawia się w roku 1925 naogół zadawalająco: zachorowań zanotowano 14, śmiertelnych wypadków zanotowano — 2, jedno dziecko zmarło na gruźlicę kiszek, jedno na gruźlicę nerek. 1 wypadek zachorowania na zapalenie płuc, 1 zapalenie opłucnej, 6—katar płuc, 2—zapalenia spojówek, 1—tyfus brzuszny.

Stan sanitarny pomieszczeń zakładu jest dobry. Sale i sypialnie są jasne, słoneczne i należycie utrzymane. Zakład mieści się w murowanym budynku dobrze zakonserwowanym i naogół dostosowany do potrzeb zakładu zamkniętego.

Dzieci rok rocznie w miesiące wakacyjne wyjeżdżają na kolonie dla poprawy zdrowia i nabrania sił do nauki. Pobyt na kolonjach znakomicie wpływa na rozwój sił i zdrowia wychowanek, czyni je bardziej odpornymi na zachorowania.

III. Opieka otwarta.

Wzmagający się kryzys gospodarczy w następstwach swoich spowodował klęskę bezrobocia i zubożenia szerokich warstw ludności.

Akcja zabezpieczeniowa podjęta przez Państwowe Fundusze Bezrobocia nie była w stanie zaspokoić nawet w minimalnym stopniu całokształtu potrzeb bieżących miejscowej ludności. Wydział Opieki Społecznej codziennie otrzymywał masowe zgłoszenia ludzi bezrobotnych, pozbawionych pracy i jakichkolwiek środków utrzymania, a

często i schronienia, względ zaś na rodziny tych osób, w skład których wchodziły nieletnie dzieci i niemowlęta nie pozwalał przejść nad temi sprawami do porządku.

Okazanie pomocy tym ludziom stało się nieuniknioną koniecznością i jakkolwiek rozporządzalne fundusze nie pozwalały zasadniczo rozwiązać sprawy opieki, to jednak Wydział w miarę możliwości usiłował chociażby częściowo zabezpieczyć zgłaszających się od krańcowej nędzy.

Ogółem uwzględniono w roku 1924 zgłoszeń 1715. Udzielono zapomóg pogrzebowych 145 osobom, umieszczono w szpitalach 416 osób, udzielono zapomóg pieniężnych w naturze 613 osobom, wydano świadectw ubóstwa 298 osobom, wydano bonów obiadowych na 243 osoby.

IV. Pomoc i współdziałanie z instytucjami prywatnymi.

Ustawa o opiece społecznej z dnia 16/VIII — 1923 roku włożyła na Samorząd m. Lublina obowiązek odpowiedzialności za wykonanie opieki społecznej prowadzonej nie tylko w zakresie własnego działania, lecz i — na terenie wszystkich istniejących opiekuńczych instytucji w mieście.

Art. 7 ustawy przewiduje przejęcie całokształtu czynności opiekuńczych przez Samorząd na mocy zawarcia umowy z poszczególnymi instytucjami opiekuńczymi. Idąc za wskazaniem ustawy Wydział sporządził budżety dla poszczególnych zakładów opiekuńczych Lubelskiego Towarzystwa Dobroczynności, T-wa Stacji opieki nad matką, Żłobka Dziennego, Gminy Marjawickiej i Żydowskiej, powstałe zaś deficyty zobowiązał się pokrywać z funduszy miejskich. W ten sposób pokrywając niedobory budżetowe wszystkich prywatnych i społecznych zakładów opiekuńczych, Magistrat dawał gwarancję formalnego rozwoju tych zakładów w przyszłości, zyskując jednocześnie prawo kontroli i nadzoru nad sprawami opieki na terenie całego miasta.

Obecnie Wydział jest w studjum wykończenia formalności związanych z

faktycznem przyjęciem nadzoru i zaprowadzeniem kontroli budżetowej nad poszczególnymi zakładami opiekuńczo-wychowawczemi. Z chwilą likwidacji prac wstępnych art. 7 ustawy ustalonych następujące zakłady zostaną objęte wpływem Magistratu: Zakład Wychowawczy „Sala Sierot“ Lubelskiego T-wa Dobroczynności, Zakład Wychowawczy „Dom Zarobkowy“ Lubelskiego Towarzystwa Dobroczynności, Dom Misyjny na Wiktorynie dla dziewcząt upadłych moralnie, 3 ochrony przychodnie Lubelskiego T-wa Dobroczynności, zakład „Kropla Mleka“, Żłobek Dzienny, Ochrona gminy Marjawickiej i Żydowskiej, Schronisko starców i kalek pod nazwą Opatrzności Boskiej, schronisko staruszek przy „Domu Zarobkowym“, schronisko Staruszek konferencji Ś-go Wincentego à Paulo.

Zadania i projekty na przyszłość.

Zadaniem Wydziału na najbliższą przyszłość jest wzmocnienie więzi czynności opiekuńczych zwłaszcza w dziedzinie opieki nad dziećmi i młodzieżą.

Racjonalne zapewnienie należytego wychowania dzieciom i młodzieży nastąpi z chwilą rozszerzenia i ugruntowania opieki nad matką ciężarną przez zwiększenie świadczeń na ten cel, przez rozbudowę ogniska dla matek i Żłobka dla niemowląt, zorganizowanie oddziału dla niemowląt starszych i powołanie do życia pogotowia opiekuńczego nad dziećmi opuszczonemi i moralnie zaniedbanemi.

W zakresie opieki nad starcami i kalekami do najpilniejszych zadań należy zorganizowanie jeszcze jednego schroniska dla starców, gdyż istniejącej nie jest w możności zaspokoić licznych zgłoszeń, a wzmagające się wciąż żebractwo wymaga jaknajpilniejszego uruchomienia nowego schroniska.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*

Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

O organizację Studium Nauk administracyjno-komunalnych.

(Ciąg dalszy.)

- 11) Polityka społeczna i komunalna (prof. Krzeczkowski).
- 12) Secjologia, historia kultury Polski, historia doktryn ekonomicznych i historia ruchów społecznych (prof. Krzywicki).
- 13) Przedsiębiorstwa komunalne (prof. A. Kühn).
- 14) Ekonomia, kurs specjalny (prof. J. S. Lewiński).
- 15) Teoria statystyki, statystyka administracyjna i ubezpieczeniowa (prof. Limanowski).
- 16) Geografia ekonomiczna Polski (prof. J. Loth).
- 17) Organizacja władz skarbowych w Polsce (prof. B. Markowski).
- 18) Historia i teoria kooperatyw (prof. M. Rapacki).
- 19) Bieżące zagadnienia gospodarcze (prof. E. Rose).
- 20) Buchalterja ogólna i analiza bilansów (prof. H. Sachs).
- 21) Organizacja magistratu (prof. Sikorski).
- 22) Skarbowość samorządowa, podatek dochodowy i majątkowy (prof. A. Żabicki).

W programie Wydziału Administracji Państwowej i Komunalnej Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie.

zwracamy uwagę na niemal wszystkie wykłady tego Wydziału:

- 1) Europa współczesna.
- 2) Historia ustroju Polski.
- 3) Prawo cywilne wraz z praw. i ustr. sąd. (prof. W. Mieszewski).
- 4) Prawo administracyjne (prof. Ochimowski).
- 5) Wiadomości z prawa karnego i procedury (prof. Orzęcki).
- 6) Ekonomia polityczna (profesor J. Lewiński).
- 7) Historia doktryn ekonomicznych (prof. J. Kurnatowski).
- 8) Skarbowość.

- 9) Polityka socjalna (prof. Reyman).
- 10) Polityka gminna (prof. Kurnatowski).
- 11) Geografia ekonomiczna Polski (prof. J. Czekalski).
- 12) Statystyka (prof. Piekałkiewicz).
- 13) Teoria Kooperatyw (dyr. Reyman).
- 14) Higiena i opieka społeczna (dr. Zawadzki).
- 15) Technika w życiu gosp. państwa i gminy.
- 16) Księgowość (prof. Szyb).
- 17) Seminarjum administracyjne.
- 18) Konwersatorjum i ćwiczenia z prawa administracyjnego.
- 19) Konwersatorjum i ćwiczenia z Eur. Współcz., geografi ekonomicznej Polski, ekonomji polit., polityki socjalnej lub skarbowości.

Z programu Wydziału Nauk Politycznych i Społecznych Wolnej Wszechnicy Polskiej

wyodrębniamy (nauki ogólne):

- 1) Prawo cywilne (prof. B. Łapicki).
- 2) Wstęp do prawa cywilnego (prof. B. Łapicki).
- 3) Prawo handlowe (prof. Górski).
- 4) Prawo cywilne, zobowiązania (prof. Górski).
- 5) Seminarjum z prawa handlowego (prof. Górski).
- 6) Seminarjum prawa i postępowania karnego (prof. Rappaport).
- 7) Prawo karne (cz ogólna) (prof. J. Jamontt).
- 8) Współczesne kierunki socjologii (prof. C. Ettinger).
- 9) Procedura karna (prof. Mogielnicki).
- 10) Propedeutyka prawa (doc. M. Orzęcki).
- 11) Proseminarjum z propedeutyki prawa (doc. Orzęcki).
- 12) Polskie prawo administracyjne (prof. Hilarowicz).

- 13) Ogólna teoria administracji (prof. T. Hilarowicz).
- 14) Sądownictwo administracyjne (prof. Hilarowicz).
- 15) Postępowanie administracyjne (prof. Hilarowicz).
- 16) Seminarjum nauki administracji i prawa administracyjnego (prof. Hilarowicz).
- 17) Wstęp do praktyki administracyjnej (z ćwiczeniami) (profesor Hilarowicz).
- 18) Metodyka prowadzenia ćwiczeń i repetytorjów z prawa administ. (kurs. specj. dla asyst. semin.) (prof. Hilarowicz).
- 19) Historia ustroju Polski (prof. Maliniak).
- 20) Socjologia (prof. Krzywicki).
- 21) Ekonomia Społeczna (profesor Z. Daszyńska-Golińska).
- 22) Historia doktryn ekonomicznych
- 23) Seminarjum ekonomiczne (prof. Daszyńska-Golińska).
- 24) Ochrona pracy (prof. Daszyńska-Golińska).
- 25) Logika ekonomji (doc. Heryng).
- 26) Teorie spółdzielcze (doc. J. Kurnatowicz).
- 27) Skarbowość (prof. Pragier).
- 28) Seminarjum skarbowości (prof. Pragier).
- 29) Budżet i polityka budżetowa (prof. Pragier).
- 30) Polityka pracy (prof. Pragier).
- 31) Ustrój władz skarbowych i postępowanie przed niemi (prof. Różycki).
- 32) Statystyka ogólna i statystyka ludności (doc. S. Szulc).
- 33) Seminarjum statystyczne (doc. Szulc).
- 34) Geografia gospodarcza (prof. Gumpłowicz).
- 35) Repetytorjum geogr. gospod.

(D. c. n.)

(Samorząd Miejski Styczeń 1926 r.)

Treść Nr. 4.

Z obrad Magistratu. Z obrad Rady Miejskiej. Sprawozdanie z działalności Wydziału Opieki Społecznej. O organizację Studium Nauk admin.-komun.